

Молитва на-шкорбенныатъ, когато
са намира въ недоумѣніе, и проли-
ва жалбата си предъ Господа.

ГОСПОДИ, послѣшай моленіето мое, и выка-
нѣто ми нека пристигне кождъ Тебе.

2 Не скрѣ лицевото Твое ѿ мене: въ който
день самъ шкорбенъ, преклони камъ мене уxo-
то Твое: въ който день (Те) повыкѣвамъ, вър-
же послѣшай ме.

3 Защото исчезнаха както дымъ дните ми,
и костите ми както сѣшеницы изсѣхнаха.

4 Наранисе сърдцето ми, и изсѣхна както
трава (до толкосъ), щото забоварихъ да идемъ
хлѣватъ ми.

5 Отъ гласятъ на-воздыханіето мое, прилѣ-
пихасе костите ми на кожата ми.

6 Уподекихсе на пѣстата (птица) нежскить:
выдохъ както ношный бранъ въ пѣстите (мѣста).

7 Не снавамъ, и (така) самъ както онаа пти-
ца, която е сама на покроватъ кѣщный.

8 Еничкѣй день ми се присмиватъ непріатели-
те мои: кѣснѣватсе и кѣланатсе върхъ мене (съ
моего кѣдствіе.)

9 Защото идехъ пепелъ както хлѣвъ, и смѣ-
шахъ со сълзы пѣнѣто ми.

10 Изъ причинѣ на-гниѣватъ Твой и раздра-
женіето Твое: защото вдигналъ си, та си ме
фѣрлилъ долѣ.

11 Дните ми прѣхождатъ както сѣнка, и азъ
изсѣхнахъ както трава.

12 Но Ты, Господи, во вѣкъ сѣществѣвашъ,
и поменьта Твоя въ родъ и родъ.